

Cum să fentezi blestemul unui dragon

este cel de-al patrulea volum din memoriile
lui Sughit Ștrașnicul Stavrid al Treilea,
după *Cum să-ți dresezi dragonul*, *Cum să fii pirat*
și *Cum să vorbești dragoneza*.

Deși a fost cel mai mare Erou Viking
care a trăit vreodată, în memoriile sale

Sughit este doar un băiat obișnuit
cărui i se pare foarte greu să fii Erou.

Cressida Cowell

a crescut în Londra

și pe o mică insulă, aproape nelocuită,
de pe coasta de vest a Scoției,
unde și-a petrecut timpul scriind povești,
pescuind și căutând dragoni.

Era convinsă că pe insulă
trăiau cu adevărat dragoni
și de atunci a rămas fascinată de ei.

Acum locuiește în Hammersmith
împreună cu soțul său, cei trei copii ai lor
și un câine pe nume Porumbel.

Pe lângă seria de mare succes

CUM SĂ-ȚI DRESEZI DRAGONUL,
Cressida Cowell a mai început, din 2017,
o serie nouă, VRĂJITORII DE ODINIOARĂ
primul volum apărând la Editura Nemi în 2019.

Cum să fentezi blestemul unui dragon

CRESSIDA COWELL

traducere din limba engleză
CRISTINA JINGA

nemi

CUPRINS

1. Expediția de vânătoare-cu-arcuri-și-săgeți-pe-schiuri	17
2. Dragonii Cărauși cu Dinți-Sabie.....	31
3. Vânătorii devin vânat	50
4. E ceva în neregulă cu Piciordepește?	69
5. Păleştecucrosa-pe-gheață	81
6. Ce a spus Moș Zbârcit	91
7. În căutarea cartofului congelat	104
8. Mânia lui Thor	114
9. Înapoi pe Insula Tontului	122
10. Ajunul zilei Freyei pe Isteria	124
11. În supă	135
12. Va salva Știrbul situația?	155
13. Marele jaf al cartofului	162
14. Fuga hoșilor de cartof	180
15. Se poate să fi reușit, totuși	186
16. Colțmortal	190
17. Expediția s-a terminat	202
18. Piciordepește	213
19. Capitolul final	220

Epilog de Sughiț Strașnicul Stavrid al Treilea,
ultimul dintre marii Eroi Vikingi 239

Hartă

ARHIPELAGUL

BARBAR

În timpul celei mai aspre din ultimii 150 de ani

MAREA MOHORĂT

și înghețată complet

MUNTELE TICĂLOȘIA

și bun de schiat

COLȚ MORTAL și prins sub gheață
în MÂNIA LUI THOR

Ferțiți-vă de Tribul isteric
care locuiește aici pe **ISTERIA**
(sunt complet TICNIȚI)

INSULA
TONTULUI

este îngropată
sub zăpadă

Iarna asta nu se mai sfârșește

NICIODATĂ?

Primăvara nu mai vine

NICIODATĂ?

1. EXPEDIȚIA DE VÂNĂTOARE- CU-ARCURI-ȘI-SĂGETI- PE-SCHIURI

Iernile sunt totdeauna friguroase în Ținuturile Vikingilor.

Dar iarna aceasta era cea mai aspră din ultimii o sută de ani. Era atât de frig încât Marea Mohorâtă înghețase complet și toate insulele din Insulele Interioare erau acum unite între ele de un mare deșert plat de gheață de doi metri grosime pe alocuri.

În această dimineață din cale afară de geroasă, cu câteva ore

Înainte de micul dejun, era de parcă toată lumea își ținea răsuflarea, înghețată în timp. Aerul era tăios ca sticla spartă, niciun sunet nu tulbura tăcerea pură de zăpadă.

Niciun sunet, adică, în afară de un zbieret înspăimântător, de nebun, venit de undeva din mijlocul gheții.

Pentru că o ceată mică de băieți și profesorul lor din Tribul Huligan plecaseră de pe micuța Insulă a Tontului, pe care locuiau, spre Insula Mârșăviei, de la sud.

Nu într-o *barcă*, firește, căci nu poți naviga pe o mare înghețată.

Goneau cu o viteză mult prea mare peste gheață într-o enormă SANIE vikingă, trasă de șase Dragonii Cărăuși cu Dinți-Sabie puri, albi, mai mari decât leii și mai rapizi decât gheparzii.

Zbieretul țicnit, ce te băga în sperieți, venea de la individul care conducea sania, Haplea Râgâitorul. Haplea era profesorul însărcinat cu Programul de Pregătire a Piraților de pe Insula Tontului și era un cogeamite monstrul, îmbrăcat în piei de animale, pe care l-ai fi putut lesne confunda cu un urs grizzly, cu o barbă roșie, murdară și o problemă de atitudine.

- HAI ODATĂ, *VIERMI* ALBI DE DOUĂ PARALE! a mugit Haplea Râgâitorul la Dragonii cu Dinți-Sabie, plesnind din bici peste capetele lor. AM AVUT MELCI CARE SE MIȘCAU MAI REPEDE DECÂT VOI TOȚI LA UN LOC! ȘI BUNICA MEA PUTEA PATINA MAI REPEDE DE ATÂT ȘI EA ARE O SUTĂ PATRU ANI! DIIIIIIIIIIII!

Un braț păros, gigantic a plesnit dintr-un bici care s-a zvârcolit prin aer ca un uriaș șarpe negru, celălalt a scuturat frâiele cu o frenezie dementă, ceea ce i-a făcut pe Dragonii Cărăuși să se repeadă înainte în salturi dezordonate, înfricoșătoare.

În spatele lui Haplea, în sanie, stăteau doisprezece elevi de-ai lui.

Zece dintre acești băieți erau tineri bătauși urâți, zbierând la fel de tare de entuziasm nebunesc ca profesorul lor.

– DIIIIIIIIIIII! au chiuit ei când sania a izbit un troian și-a zburat zece metri prin aer, trântindu-se înapoi pe gheață cu o violență care-ți răscolea măruntaiele.

– DIIIIIIIIIIII!

Ultimii doi băieți erau mai pirpirii decât ceilalți și cu mult mai puțin entuziaști.

– Mă bucur, a gâfâit Sughit Strașnicul Stavrid al Treilea, când sania a trecut peste unul dintre dragonii alergători cu un scrâșnet oribil și-o împroșcare de gheață, mă bucur că n-am mâncat la micul dejun, altminteri cred că aș fi vomitat din nou...

Sughit este, de fapt, Eroul acestei povestiri, deși n-ați fi ghicit niciodată dacă v-ați fi uitat la el. Era mic, cu părul roșu și foarte, foarte obișnuit.

Piciordepește, cel mai bun prieten al lui Sughit, un băiat slab ca un vrej de fasole, astmatic și sașiu, nu era atent la el. Tocmai se ruga la Thor, cu ochii strâns închiși.

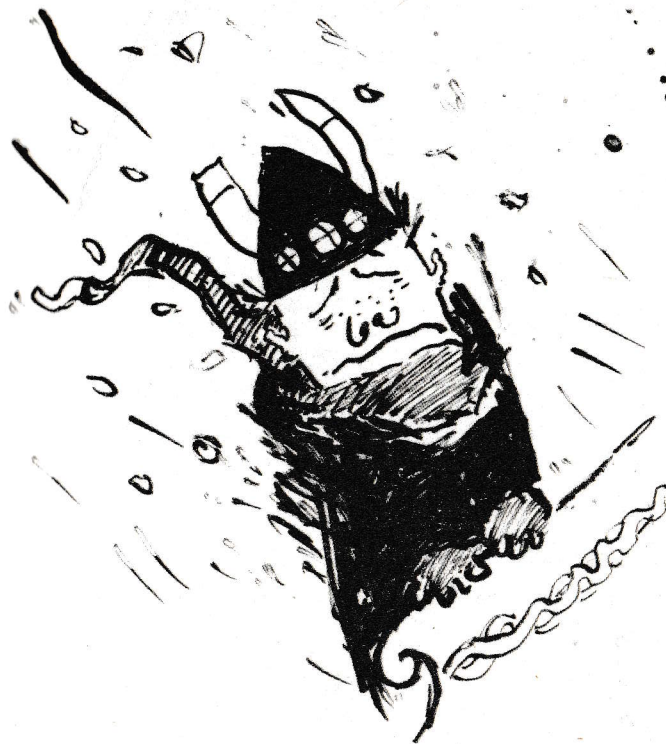
– Te rog, Thor, implora Piciordepește, te rog, fă-o să se oprească...

Rugăciunea lui Piciordepește era pe cale să fie ascultată.

Sania se apropia de marea faleză neagră a Teritoriilor Vizihotilor, cu mult prea imposibil de rapid ca să se oprească la timp...

– Nu deschide ochii, Piciordepește! l-a sfătuit Sughit.

Haplea Râgâitorul s-a ridicat și cu un grozav răget – HOOOOOUUU!!! – s-a lăsat pe spate trăgând de hățuri atât de mult, că a ajuns practic la orizontală. Dinții-Sabie s-au oprit atât de brusc, încât sania s-a rotit pe lângă ei într-un arc nebunesc... aveau să se izbească de stâncă și, cu o asemenea viteză, aveau să se facă țandări...

Respect per- AAAAAH! a țipat Sughiț, închizând și el ochii.

Sania a scârțâit prelung și ascuțit, oprindu-se hurducănat. Sughiț a deschis ochii. Uimitor, erau încă în viață cu toții! Dar peretele stâncii negre și netede era la doar câțiva centimetri distanță de obrazul lui Sughiț. S-a ținut o secundă de stâncă, pentru a-și domoli tremuratul.

- AȘA! a zberiat Haplea, coborând din sanie absolut netulburat. **DE CĂ STAȚI TOȚI PITIȚI ACOLO? IEȘIȚI ODATA, ALINIAȚI-VĂ ȘI FIȚI ATENȚI LA MINE, CĂCĂREZE DE URECHELNITĂ ÎNGĂLATE CE SUNTEȚI!**

Căscând și trăncănind, toți cei doisprezece băieți și-au scos schiurile din spatele saniei și le-au legat de tălpile cizmelor îmblănite.

Timp de șase luni pe an vikingii trăiau sub ZĂPADĂ... așadar un Războinic Viking trebuia să fie la fel de bun la SCHIAT precum era la NAVIGAT.

Aceasta era o Expediție de Vânătoare-cu-Arcuri-și-Săgeți-pe-Schiuri. Băieții aveau să coboare cu schiurile pe Muntele Ticăloșia, cel mai înalt pisc din Insulele Interioare, și să doboare cu săgețile lor cât mai multe Ciocănituri-de-zăpadă Parțial Pestrițe.

- Eu o să vânez pe puțin CINCIZECI, s-a lăudat Fațădeporc cu Râtmucos, un mârlan vânos și înalt, cu nări uriașe

și un început de mustață ca o omidă păroasă vânzolinindu-se pe buza lui de sus.

- GURA! a urlat Haplea, trosnind din bici.

Imediat s-a făcut o liniște absolută. Curios lucru, dar un profesor smintit, de doi metri înălțime, înarmat până-n dinți și mânuind un bici *tinde* să obțină atenția clasei.

- *Eu* o să stau aici să păzesc sania! a răcnit Haplea. Sughiț Strașnicul Stavrid al Treilea o să fie conducătorul Echipei de Vânători când o să ajungeți pe munte.

Zece băieți au gemut și s-au întors să se uite furioși la Sughiț.

TOȚI considerau că ar fi putut fi niște conducători mai buni decât Sughiț.

Râtmucos câștigase Cupa Violenței Fără Rost trei ani la rând. Porcbubos putea face praf scaunele cu pumnii goi. Sufludecâine-cu-Drojdiedecreier râgâia atât de tare că spărgea geamurile.

Mic, slăbuț și neimportant, numai Sughiț arăta ca și când n-ar fi avut niciun fel de abilități de conducător. Își ridicase un picior, cerându-și parcă scuze, iar asta a făcut să i se încrucișeze schiurile și să cadă lat.

- De ce SUGHIȚ trebuie să fie la comandă DIN NOU? a întrebat Fațădeporc-cu-Râtmucos printre dinții strânși.

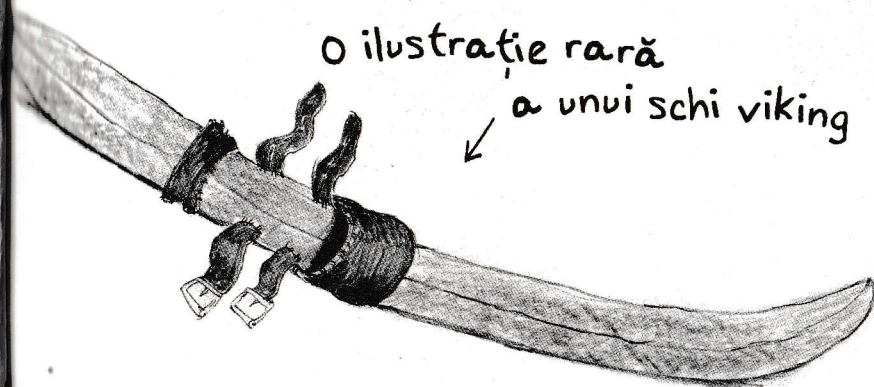
- Pentru că Sughiț este fiul ȘEFULUI și, într-o zi, el va fi la comandă PERMANENT, Thor să ne aibă în pază... a explicat Haplea, ajutându-l pe Sughiț să se ridice și scuturându-l de zăpadă cu o mână păroasă. Alte întrebări? a bubuit Haplea.

Piciordepește a ridicat mâna.

- Doar o mică lămurire, domnule, a zis el. Cum o să *urcăm* noi muntele, în primul rând?

- Dragonii cu Dinți-Sabie o să vă TRAGĂ până în vârf PE schiurile voastre, a răspuns Haplea. N-ar trebui să dureze mai mult de o jumătate de oră.

Piciordepește și Sughiț au aruncat o privire nesigură la marile creaturi albe, ghemuite amenințător pe gheață, cu limbile ieșite printre dinții ascuțiți ca săbiile, cu ochi ca de pisică fixându-i pe micii lor Stăpâni omenești cu ura cea mai pură.

O ilustrație rară
a unui schi viking